

freds (Sagd), som nys havde Ordet, slutte mig til den Betragtning, at der nu ikke længere bør gjøres Udsettelse med at overtage de private Linier, thi ikke ganske saa af dem ere, som sagt, hidtil kun drevne med Tab, og jeg seer heller ikke rettere, end at, naar man har forsynet andre Byer med Telegraphlinier, saa er det ikke rigtigt at lade disse Byer fremdeles vedblive at bære Tabet ved de private Linier. Foraa vidt er jeg altsaa ganske enig i, at Tidspunktet nu er saaledes, at man ikke bør skyde denne Foranstaltning tilside, saameget mindre, som jeg dog ikke kan dele den Betragtning, som det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgfreds (H. C. D. Müller) og et andet æret Medlem have gjort gjældende, at der her skulde være Spørgsmaal om store finantielle Offre. Men der er en Ting, som jeg har tilladt mig at henlede Opmærksomheden paa, og som jeg maa fastholde, navnlig ligeoverfor de Bestræbelser, der maaskee maatte fremkomme i et Udvalg, nemlig at det har sine overordentlig store Betænkkeligheder at fravige en eensartet Afgjørelse af alle disse Spørgsmaal, og at man ved Behandlingen af dem hverken kan overse den Stand, hvori Telegraphlinierne ere — thi ikke saa af dem have havt Overflud derved, at man har ladet Linierne forfalde — eller lade, som om der slet ikke eksisterede Concessioner, thi ihvorvel jeg for min Deel ikke har været tilbøjelig til at benytte den Met. Staten kunde have overfor de private Anlæg ifølge Concessionerne, fordi jeg finder, at dette vilde være urigtigt og ubilligt, saa kan jeg paa den anden Side heller ikke ganske tiltræde den Mening, der er kommen frem fra flere ærede Medlemmers Side, og som synes at gaae ud paa, at man skulde overse den Betydning, disse Concessioner kunde have, idet disse dog aabenbart have været et Memento til Vedkommende om de Betingelser, hvorpaa de gik ind ved Anlæggelsen af deres Linier. Det er mig iøvrigt vel bekendt, hvad der iøvrigt følger af Sagens Natur, naar der bliver Spørgsmaal om Udløsning, at der paa mange Steder gør sig gjældende Fordringer og Duffer om at faae højere Udløsningssummer end dem, jeg har foreslaaet, og jeg kan i og for sig ikke ønske

Andet, end at samtlige disse Forhold maae blive gjorte til Gjenstand for Behandling i et Udvalg, thi jeg tvivler aldeles ikke om, at der igjennem et Udvalgs Forhandlinger vil komme ikke saa ganske saa Midler til at fjerne den Uro, som har yttret sig hos adskillige Bestyrelser for private Linier. Jeg skal iøvrigt bemærke, at dette Lovforslag først er fremkaldt ved Begjæringer fra private Liniers Bestyrelser, som ønskede at see sig beriede for den Byrde, der paahviler dem ved disse Linier, og at under de Forhandlinger, der have fundet Sted, have de allerfleste Bestyrelser været enige om at gaae ind paa en Udløsning i den Retning, som af Regjeringen er foreslaaet. — Der er af et æret Medlem for Randers (Nee) hentydet til, at det var en Betsynderlighed, at jeg ikke havde medtaget Linien: Randers—Udbyhøi. Han har ganske rigtigt anført den Grund jeg har havt til ikke at gjøre det; det er jo, som allerede sagt i Motiverne, den, at jeg maatte antage denne Station for at være af den Besskaffenhed, at den maatte betegnes som havende en væsentlig local Interesse, og uden at jeg skal indlade mig paa de mange Momenter, som han meente, at der var at tage i Betragtning i saa Henseende, troer jeg, at det er et tilstrækkeligt Moment til Vedkommelsen af Forholdet, naar man tager Hensyn til Forholdet mellem Antallet af de Depecher, der ere gaaede til Indmundingsstedet, og som altsaa repræsentere de locale Interesser, og paa den anden Side Antallet af de Depecher, der ere gaaede udover Indmundingsstedet. Der foreligger jo flere saadanne Linier, hvorom det ogsaa kan siges, at de først ere fremkaldte af de locale Interesser, men som imidlertid nu have faaet en mere omfattende Betydning, og jeg troer at turde paastaae, at jeg har været overordentlig liberal i Vedkommelsen af, hvorvidt man kunde sige, at en privat Telegraphlinie havde almindelig Betydning for Telegraphcorrespondancen eller ikke, naar jeg har taget alle de Stationer med, hvor mindst Halvdelen af Telegrammerne er gaaet udover Indmundingsstationen. Dette er saaledes Tilfældet med Linien Hals—Aalborg og Vandholm—Maribo, hvor Telegrammerne til Indmundings-